

Οι προεκτάσεις της υποθέσεως της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου

/ Υπόθεση Μονής Βατοπαιδίου

Έντονα απασχολεί τα ΜΜΕ και την κοινή Γνώμη η Ιερά Μονή Βατοπεδίου. Πολύς λόγος έγινε για τις δραστηριότητες των μοναχών, τους προσκυνητές αλλά και την διάθεση δημόσιας έκτασης προς τη Μονή με διαδικασίες τις οποίες ερευνά η Δικαιοσύνη. Ωστόσο ο αντίκτυπος, τόσο από πλευράς εσφαλμένων ενεργειών τινών εκ των εμπλεκομένων, όσο και σκοπίμων ενδεχομένως, εξ άλλων, που δεν συνάδουν προς την ενίσχυση του θρησκευτικού βιώματος του μοναχισμού και την ανάδειξη των κειμηλίων και του Ησυχασμού, βαρύνει κυρίως την «Εκκλησία». Και μάλιστα την Εκκλησία εν γένει, αφού στην συνείδηση του Έλληνα και πιστού δεν γίνεται διάκριση, μεταξύ Εκκλησιαστικών δικαιοδοσιών. Αποτέλεσμα αυτού είναι οι πάσης φύσεως και προέλευσης καταγγέλλοντες, των τηλεοπτικών παραθύρων, με εξαίρεση μονάχα ολίγους, να μέμφονται «την Εκκλησία» και μάλιστα την Εκκλησία της Ελλάδος!!, με φράσεις όπως « Σε όλη την Ελλαδική Εκκλησία αυτά γίνονται όπως στο Βατοπέδι» είτε από άγνοια είτε από κακόβουλη σκοπιμότητα, καθώς είναι γνωστό ότι η Αθωνική Πολιτεία δεν ανήκει στην δικαιοδοσία της Ελλαδικής Εκκλησίας ούτε και στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Παιδείας, καθόσον διέπεται από ειδικό καθεστώς αυτοδιοίκησης, και υπάγεται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Εξωτερικών.

Η οργή όμως του κόσμου που μοχθεί καθημερινά για να επιβιώσει με επαχθή φορολογία, από την διαρκή προβολή των ποσών που διατέθηκαν μέσω της Μονής, ερευνάται το πού, στρέφεται εναντίον όλων των εκκλησιαστικών παραγόντων, που βάσει και της εντοπιότητας ανήκουν και στελεχώνουν διοικητικά την Εκκλησία της Ελλάδος . Αυτό όμως είναι μια μεγάλη αδικία εις βάρος μας. Επειδή εμείς, οι ανήκοντες στην Εκκλησία της Ελλάδος, ούτε τα προνόμια των Αγιορειτών απολαμβάνουμε, ούτε και τις οικονομικές δυνατότητες των Αγιορειτών Πατέρων διαθέτουμε. Το Άγιο Όρος δεν φορολογείται για τις δραστηριότητες που αναπτύσσει, ως ελέχθη, σε αντίθεση όμως, με αυτό που ισχύει για τις νόμιμες δραστηριότητες που αναπτύσσουν οι εν Ελλάδι Μητροπόλεις, όταν αξιοποιούν (ως έχουν χρέος) διαφανώς και με κάθε νόμιμο τρόπο την ιδιοκτησία τους, επ ωφελεία τόσο της τοπικής Εκκλησίας και της κοινωνίας στην οποία ανήκουν, όσο και για την ενίσχυση του πολυσχιδούς φιλανθρωπικού έργου που αναπτύσσουν, το οποίο δεν περιορίζεται στην ανάδειξη του θρησκευτικού πολιτιστικού πλούτου μόνο, αλλά αποσκοπεί στην ανέγερση, συντήρηση και λειτουργία φιλανθρωπικών

Ιδρυμάτων, γηροκομείων, βρεφονηπιακών σταθμών, νοσηλευτικών κέντρων, στέγασης και δωρεάν σίτισης απόρων, ενίσχυσης των φτωχών οικογενειών και άλλων ενδεών κλπ, ισάξιο της αξιοπρέπειας και της ανθρωπιάς. Γι' αυτό χρειάζονται οι οικονομικοί πόροι στην Εκκλησία και για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται, στα πλαίσια πάντα της τήρησης της νομιμότητας. Ας μην ξεχνούμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος κατακρινόταν επί χρόνια για αδράνεια ως προς την αξιοποίηση της περιουσίας της. Κατακρινόταν γιατί, όπως λεγόταν, ακίνητα και δωρεές έμεναν είτε σε αχρηστία με αποτέλεσμα να καταπατώνται συχνά, είτε γίνονταν αντικείμενο καπήλευσης των φιλάνθρωπων δωρητών τους στο βωμό προσωπικού οφέλους και όχι προς ενίσχυση του έργου της Εκκλησίας με επίκεντρο την προσφορά στον ΑΝΘΡΩΠΟ.

Ας μη ισοπεδώνουμε όμως τα πάντα.

Όλοι οι Ιεράρχες της Ελλάδος και όλα τα Μοναστήρια της Χώρας μας επιτελούν ένα τεράστιο κοινωνικό έργο, το οποίο για τον νηφάλιο και καλόπιστο ερευνητή δεν αντισταθμίζεται με τις όποιες φορολογικές διευκολύνσεις του Κράτους προς την Εκκλησία. Αντίθετα μάλιστα, με τα Γηροκομεία, τις Μονάδες Κατακοίτων, τα Ημερήσια συσσίτια και τα λοιπά, κοινωνικού χαρακτήρος, εκκλησιαστικά Ιδρύματα, συμπληρώνουμε το έργο του Κράτους και πολλές φορές αναπληρώνουμε την απουσία του Κράτους επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου. Γεγονός που είναι πασιφανές σε όποιον δεν μιλά αορίστως, ρίχνοντας λάσπη στο μύλο της όποιας αντιεκκλησιαστικής προπαγάνδας, προβαίνοντας σε αυθαίρετες γενικεύσεις, άνευ σοβαρών πειστηρίων, στο βωμό πολιτικών σκοπιμοτήτων, αλλά έχει προηγουμένως σχηματίσει προσωπική αντίληψη και γνώμη, έχοντας επισκεφθεί και δει από κοντά το έργο που συντελείται από πλευράς κάθε Τοπικής Εκκλησίας στις κατά τόπους Μητροπόλεις!

Έτσι λοιπόν, για να μιλήσουμε με συγκεκριμένα παραδείγματα, στα Καλάβρυτα, το Ελληνικό Κράτος δεν έχει ιδρύσει ούτε Γηροκομείο, ούτε Μονάδα χρονίως πασχόντων και Κατακοίτων! Για την μαρτυρική Επαρχία Καλαβρύτων, και τα γύρω χωριά, το Κράτος απουσιάζει, όσον αφορά τον τομέα περιθάλψεως του Γήρατος! Εκεί όμως δίνει τη μάχη της και τη μαρτυρία της η Εκκλησία! Η Ιερά Μητρόπολις μας συντηρεί ένα Γηροκομείο δυναμικότητας 35 κλινών, (το Καλλιμανοπούλειον Εκκλησιαστικόν Διακονικόν Κέντρον) και μία Μονάδα περιθάλψεως και φροντίδας Κατακοίτων, δυναμικότητας 46 κλινών (η οποία στεγάζεται αυτοτελώς στο κτιριακό συγκρότημα του εκκλησιαστικού Ιδρύματος Αρωγής και Αγωγής) ως παράρτημα του Καλλιμανοπουλείου Ιδρύματος. Στα δύο αυτά εκκλησιαστικά Ιδρύματα οι γέροντες παρακολουθούνται επί μονίμου βάσεως από εξειδικευμένο νοσηλευτικό προσωπικό και γιατρούς, το οποίο μισθοδοτεί η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

προσφέροντας εργασία σε 33 άτομα και συμβάλλοντας ταυτοχρόνως με τις δικές της δυνάμεις στην οικονομική ενίσχυση ισάριθμων οικογενειών αλλά και στην τόνωση της εμπορικής κίνησης της τοπικής Κοινωνίας, ένεκα της τροφοδοσίας των Ιδρυμάτων μας.

Παρένθεση:

Στα Καλάβρυτα, όταν συνέβη η γενική καταστροφή και το Ολοκαύτωμα του έτους 1943 και τα παιδιά των θυμάτων του τόπου μας ορφάνεψαν, Κράτος δεν υπήρχε! Ήταν η περίοδος της Κατοχής. Υπήρχε όμως η Εκκλησία! Ο προκάτοχός μας αείμνηστος Μητροπολίτης Αγαθόνικος, ρίχτηκε τότε σε μια τιτάνια προσπάθεια για να κτίσει ένα σπίτι για τα ορφανά των Καλαβρύτων! Δούλευε ο ίδιος προσωπικά, μαζί του δε και κάποιοι κληρικοί της Μητροπόλεως όπως και μερικοί μοναχοί του Μεγάλου Σπηλαίου και της Αγίας Λαύρας. Δούλευαν χειρονακτικά για να ρίξουν τα μπετά!! Και ας θυμηθούμε ότι λίγα χρόνια πριν τα μπετά ρίχνονταν με τον τενεκέ στον ώμο και όχι όπως σήμερα με μηχανικά μέσα, με πρέσσες κλπ! Δεν υπήρχαν μπετονιέρες και τα παρόμοια! Τότε λοιπόν η Εκκλησία έκτισε το Ορφανοτροφείο Καλαβρύτων, όπου στέγασε και περιέθαλψε εκατοντάδες παιδιών! Τα παιδιά αυτά σήμερα διαπρέπουν στην Κοινωνία, στην Ελλάδα και το Εξωτερικό!

Με τα Γηροκομεία, τις Μονάδες Κατακοίτων, τα Ημερήσια συσσίτια και τα λοιπά, κοινωνικού χαρακτήρος, εκκλησιαστικά Ιδρύματα, η Εκκλησία της Ελλάδος συμπληρώνει το έργο του Κράτους και πολλές φορές αναπληρώνει την απουσία του Κράτους επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου.

Εμείς λοιπόν οι άνθρωποι της Εκκλησίας στην επαρχία μας ο καθένας, όπως εν προκειμένω ο υποσημειούμενος στα Καλάβρυτα, συντηρούμε δύο Ιδρύματα παροχής κοινωνικών Υπηρεσιών, από την λειτουργία των οποίων ο Κρατικός Προϋπολογισμός ωφελείται κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ, τις οποίες θα δαπανούσε, εάν το Ελληνικό Δημόσιο είχε εν λειτουργία αντίστοιχα δικά του, κρατικού χαρακτήρος, Ιδρύματα. Άρα εμμέσως πλην σαφώς, όσοι δραστηριοποιούμαστε στο Φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο προς δόξαν Θεού, υπηρετώντας τον άνθρωπο, συμβάλλουμε στον Κρατικό Προϋπολογισμό και για αυτό είναι άδικο οι συνέπειες από την α ή την β συμπεριφορά μιας Μονής του Αγίου Όρους να βαρύνουν συλλήβδην την Εκκλησία της Ελλάδος.

Όλη αυτή, η των τελευταίων χρόνων συστηματική και ενορχηστρωμένη πολεμική κατά της Εκκλησίας, (καθώς στο πρόσωπο ολίγων γενικεύεται η επίθεση κατά του «ράσου» εν γένει από ανθρώπους που επιμένουν να αγνοούν όλες τις διαστάσεις του έργου που προσφέρει και κατά οιουδήποτε στηρίζει την Εκκλησία), όλες αυτές οι εξαγγελίες περί «δημεύσεως» ή και «φορολογήσεως» της εκκλησιαστικής περιουσίας κλπ. είναι «εκρήξεις της στιγμής» και αποβλέπουν:

1) είτε στη δημιουργία εντυπώσεων ώστε ο πολίτης να ξεχάσει τα δικά του προβλήματα, αλλά και τις καταχρήσεις του δημόσιου χρήματος, την εξαφάνιση του προϊόντος των ασφαλιστικών εισφορών, δηλ. τό άδειασμα του αποθεματικού των Ασφαλιστικών Ταμείων, με ενδεχόμενο να μην συνταξιοδοτηθεί ποτέ και αξιοπρεπώς ο εργαζόμενος,

2) είτε στην συγκομιδή ψήφων,

3) είτε ακόμη στη συρρίκνωση και την ταπείνωση της Εκκλησίας, προσπάθεια που έχει αρχίσει καιρό τώρα από εκείνους που επιθυμούν τον αφανισμό της όχι μόνο ως θεσμού αλλά και τον αφανισμό της από την συνείδηση των πιστών που γίνεται παράλληλα με την ενορχηστρωμένη επίθεση αφελληνισμού αυτού του τόπου και προδοσίας των Αρχών και των Αξιών του

Όμως συρρίκνωση και ταπείνωση της Εκκλησίας σημαίνει συρρίκνωση και ταπείνωση του Ελληνικού Λαού, τον οποίον εμείς, οι Εκκλησιαστικοί Πατέρες, όταν παραμένουμε πιστοί οι ίδιοι στην υπόσχεσή μας προς τον Κύριο και την Αποστολή μας, υπηρετούμε με σεμνότητα, ταπείνωση και αυταπάρνηση. Η Εκκλησία είναι η φτωχομάνα του Λαού! Πολλοί επρόδωσαν και προδίδουν τον Ελληνικό Λαό! Η Εκκλησία όμως τον υπηρετεί σταθερά και χωρίς να ζητάει ανταλλάγματα! Να γιατί συρρίκνωση και ταπείνωση της Εκκλησίας σημαίνει συρρίκνωση και ταπείνωση του Ελληνικού Λαού!

Β) ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΩΦΕΛΕΙΤΑΙ καί Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ!

Ωφελείται λοιπόν ο Κρατικός Προϋπολογισμός από τη λειτουργία των εκκλησιαστικών Ιδρυμάτων παροχής κοινωνικών Υπηρεσιών και πόσο; Ιδού και δεύτερη απόδειξη δια των συγκρίσεων. Ας μιλήσουμε με αριθμούς:

1) Στο Αίγιο π.χ όπου υπάρχει και λειτουργεί αντίστοιχο κρατικό ίδρυμα, το γνωστό ΚΑΦΑ Αιγίου, το Κράτος δαπανά από τον κρατικό Προϋπολογισμό το ποσό των 992.000,00 €, περιθάλλει 28 πρόσωπα. και μισθοδοτεί 25 εργαζομένους. Το ποσό των 992.000,00 είναι το ύψος των προϋπολογισθέντων Εξόδων για το έτος 2008.

2) Την ίδια ώρα στο Αίγιο η Ιερά Μητρόπολις έχει εν λειτουργία ένα Γηροκομείο και μία Μονάδα Κατακοίτων, τα οποία συστεγάζονται σε ιδιόκτητο κτίριο και συμπληρώνουν το κοινωνικό έργο του Κράτους, διότι υπηρετούν την Κοινωνία του Αιγίου, δηλ. τον Έλληνα πολίτη. Ονομάζεται ΤΟ ΠΑΛΑΤΑΚΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ», έχει ετήσιο για το έτος 2008 προϋπολογισμό 1.425.000,00 €, περιθάλλει 49 πρόσωπα. και μισθοδοτεί 29 εργαζομένους.

3) Στα Καλάβρυτα το ίδρυμα «Καλλιμανοπούλειον Εκκλησιαστικόν Διακονικόν Κέντρον», έχει ετήσιο για το έτος 2008 προϋπολογισμό 921.700,00 €, περιθάλλει

30 αυτοεξυπηρετούμενα και 42 μη αυτοεξυπηρετούμενα πρόσωπα, συνολικώς 72 ηλικιωμένους άνδρες και γυναίκες, και μισθοδοτεί 33 εργαζομένους, συντηρώντας αντίστοιχο αριθμό οικογενειών.

Άρα η Ιερά Μητρόπολις, δηλ. η Εκκλησία, δαπανά για λογαριασμό του Κράτους και επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου το ποσόν των 1.425.000,00 + 921.700,00 € = 2.346.700,00 €, ήτοι ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΞ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΑΙ ΕΠΤΑΚΟΣΙΑ € ετησίως, ποσόν το οποίον επωφελείται ο Κρατικός Προϋπολογισμός!!!!

ΑΣ ΜΗ ΓΕΝΙΚΕΥΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΣ ΜΗ ΛΙΘΟΒΟΛΟΥΜΕ ΣΥΛΛΗΒΔΗΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης της Εκκλησίας της Ελλάδος διαμαρτύρομαι για την κακοποίηση, την οποία υφιστάμεθα εξ αφορμής της υποθέσεως της Μονής Βατοπεδίου, για την οποία δεν νομιμοποιούμαι να εκφέρω γνώμη. Άλλοι εκκλησιαστικοί παράγοντες πρέπει να λάβουν θέση.

Γι αυτό και θα πρέπει λοιπόν κάποιος να υπενθυμίσει, ότι το Άγιο Όρος, σεβαστό κατά πάντα από όλους μας:

1) Δεν ανήκει στην δικαιοδοσία της Εκκλησίας της Ελλάδος. Απόδειξη αποτελεί το γεγονός, ότι τα ζητήματά του εξετάζονται και ρυθμίζονται από το Υπουργείο των Εξωτερικών όχι από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων!

2) Είναι αυτοδιοίκητο, άρα αποτελεί Κράτος εν Κράτει. Επομένως η οποιαδήποτε ατασθαλία, υπέρβαση, χαριστική πράξη κλπ. βαρύνει αποκλειστικά το Κράτος και τις Υπηρεσίες του. Είναι άδικο λοιπόν να υβρίζεται και να ταπεινώνεται η Εκκλησία της Ελλάδος με αφορμή πράξεις και ενεργήματα μερικών Αγιορειτών Πατέρων.

3) Το Άγιο Όρος απολαμβάνει προνομίων, όχι μόνον φορολογικών αλλά και πολλών άλλων, τα οποία δεν απολαμβάνει η Εκκλησία της Ελλάδος.

4) Το Άγιο Όρος αποτελεί θησαυροφυλάκιο όχι μόνον της Ορθοδοξίας μας αλλά και του Ελληνισμού και ως εκ τούτου καλώς προστατεύεται και καλώς απολαμβάνει των προνομίων, τα οποία του έχουν χορηγηθεί.

5) Η εκκλησιαστική Αρχή, εις την οποίαν υπάγεται και από την οποίαν ελέγχεται, καθ' ο μέτρο ελέγχεται, είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Αλλά το Οικουμενικό Πατριαρχείο «σιωπά»! Σεβαστό κατά πάντα, αλλά και σιγηλό! Ούτε μία λέξη δεν ακούσθηκε για το ζήτημα αυτό, ούτε από τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη, ούτε και από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου, παρά το γεγονός ότι για τις πράξεις της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου χλευάζεται η Εκκλησία της Ελλάδος. Η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως δια της σιωπής της αφήνει απροστάτευτη την «θυγατέρα» της, δηλ. την Εκκλησία της Ελλάδος! Και

όμως το τίμημα είναι βαρύ! Και βαρύνει μόνο εμάς, την Εκκλησία της Ελλάδος!
Συνεπώς άλλοι δηλ. σφάλλουν και άλλοι πληρώνουν τα σπασμένα!!!

+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ & ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

20 Σεπτεμβρίου 2008

Πηγή: http://mkka.blogspot.com/2008/09/blog-post_20.html